

Jak si český fotbal ubližuje. Není mu pomoci.

Dobrá zpráva ze Slovenska: česká fotbalová reprezentace zahájila éru s novým trenérem a vyhrála. Porazila federální bratry na jejich krásném stadionu v Trnavě. Po výkonu, který sice zdaleka nebyl okouzlující, ale aspoň měl parametry snaživosti, pozitivní motivace a zodpovědnosti. Hráči ukázali, že jim přestalo být jedno, jak dopadne zápas.

Ted' by mohl přijít (ale bohužel nepříjde) krok, který je ještě důležitější, ale zdaleka není tak vidět: vyléčit fotbalové bafuňářství od pletich a křiváren. Český fotbal potřebuje, aby mu přestal vládnout všehoschopný místopředseda Roman Berbr, který přes loajální pomocníčky z řad rozhodčích a okresních či krajských funkcionářů vytvořil v posledních dvaceti letech neprostupnou pavučinu, za níž může dělat, co se mu zlíbí. Třeba rozkolísat, nebo rovnou poškodit projekt mládežnických akademií, na kterém se intenzivně pracuje poslední tři roky.

Ikony českého fotbalu Poborský, Kouba nebo Lička se rozhodly, že pomůžou, aby u nás znovu začali vyrůstat výjimeční mladí hráči. Aby ti nejlepší kluci měli možnost systematicky trénovat a zlepšovat se na jednom místě. Jenže šéf akademií dostal padáka. Nebo diplomaticky řečeno, svaz se s ním nedomluvil na prodloužení smlouvy.

Michalu Prokešovi (to je ten šéf akademií) můžete vyčíst, že je příliš hrrrr, a především nevhodně využíval služební platební kartu, ale ten člověk byl hlavou celého projektu. Na jeho strategii se nabalila slavná a inspirativní jména, on svým zápalem dokázal propojit lidi a nadchnout je pro společnou vizi.

Ano, s kreditní kartou, kterou dostal od minulého šéfa Pelty, udělal ohromnou chybu, ale s budoucností českého fotbalu se nehazarduje! Bez ohledu na to, zda skupina lidí kolem Prokešových „mládežníků“ začala mít takový vliv, až se toho Berbr lekl.

Vždyť kvůli tomu řekl sbohem generální sekretář Rudolf Řepka, jediné české jméno, které bylo v řídicích organizacích FIFA nebo UEFA skutečně vnímáno. Řepka je ve fotbalové diplomacii špička. Dvanáct let si budoval pozici. Nejdřív fotbal sledoval, učil se a zároveň v hierarchii postupoval. Jeho gesto z minulého týdne se dá přeložit jasně: aby si po aféře s Prokešem zachoval důstojnost, musel odejít.

A to není všechno. Nepohodlným se stal taky instruktor, který učil rozhodčí, jak při zápasech správně využívat video. Konec Romana Hruběše je zároveň znehodnocením letitého projektu s názvem VAR. Proč? Aby video přestalo zaclánět? Aby se chyby rozhodčích daly snadněji zamluvit, ututlat?

Nemusíte se do detailu vyznat v českém fotbalovém prostředí, abyste pochopili, že poslední změny se nejlépe hodí Berbrovi. Znovu se utužila jeho moc. Znovu vystrašil své rivaly. Znovu jim předvedl, že pokud vytáhnou byť jen drápek, on ho usekne. Český fotbal se nechce léčit a bohužel na tom nic nemění ani sobotní reprezentační úspěch na Slovensku. Dokud bude Berbrova pavučina pevná, nic se nezmění.

Přitom Slováci nám cestu ukázali. Předseda svazu Ján Kováčik dokázal u susedů fotbal sjednotit. Při únorových volbách dostal od delegátů sto procent hlasů. Když přijde do reprezentační kabiny, jeho hlas rezonuje, a nejen pro hvězdy Škrtela či Hamšíka je partnerem pro dialog. Zatímco Slováci dokázali, že se generálním sekretářem svazu stal Jozef Kliment, muž z evropské asociace UEFA, Češi svého nejužitečnějšího diplomata pomohli vyhnat.

Na závěr by se dalo dodat: I když na hřišti jsme vyhráli, tak mimo ně prohráváme na celé čáře.